

בָּהֶם (שמות א) וימררו את חייהם וגוו'. וימררו - במרירות של מרים. ולגבי איכרים קדושים של הגוף שהם מצד הטוב, עליהם נאמר (שם ט) ויבאו מרמה ולא יכולו לשתח מים מפארה וגוו'. כגון זה אמרו בעדרה קשה, וימררו את חייהם בעדרה קשה - בקשי. בחמר - בקל וחמר. וככלבנים - בלבונן הילכה. וככל עבדה בשדה - זו בריתך. את כל עבדה בשדה - זו בריתך.

עבדתם וגוו' - זו משנה. אם שבים בחשיבה, נאמר בהם (שם) וירחו ה' עז, וזה עז החיים, וכו' וימתקו המים. וזה עז משה מישית, שנאמר בו (שם י) ומטה האלים בידו. מטה זה מטה האלים בידו. מצד אחד מים ומצד השני מטרון מスピיריה חיים וスピיריה מיתה. פד אתה הפך למטה איהו עזר מスピרא דטוב. פד אתה הפך לחויא איהו בגדו. מיד (שם ז) וינס משה מפניו.

וקדוש ברוך הוא מסרו ביד משה, והיה תורה שבعل פה, שבאה אסור והתר. מיד שהה בז בפלע, לקח אותו הקדוש ברוך הוא בידו, ונאמר בו (שמואל ב כ) והוא בידו, והוא בידו, להפתאותו וירד אליו בשכט, להפתאותו והוא בידו. ושב"ט הוא יציר הארץ נחש, והכל הוא בגלות מחמתו. ועוד, ממש יفرد. אשרי הקיש ששיתDEL בתורה, שבזמן שיקח אותו קדוש ברוך הוא מהגופή הנה מארבעה יסודות, נפרד ממש וહולך להיות ראש בארכעויות, ונאמר בהם על פנים ישانون וגוו'.

ויצו יי אלhim וגוו', הרי פרשיה אין צו אלא עובודה זרה, שמשם אלhim אחרים, והיא בכבדר, שמןנה תכבד העבודה, שהיא עובודה זרה לו, והכבד כועס. הרי פרשיה, כל הכוועס כאלו עובד עובודה זרה. זהו ויצו. על

דמלה. ולגביו אברין קדיישין דגופא דאנון מפטרא דטוב עלייהו אתמר (שמות ט) ויבואו מרתה ולא יכולו לשות מים מפארה וגוו'. כגונא דא אמר מاري מתניתין וימררו את חייהם בעבודה קשה בקושיא. בחומר בקל וחומר. ובלבנים בלבון הלכתא. ובכל עבודה בשדה דא בריתך. את כל עבודתך וגוו' דא משנה.

אם מיבין בתוובתא אתמר בהון (שמות ט) וירחו ה' עז. ודא עז חיים ובה וימתקו המים. ודא משה מישית דאתמר ביה (שמות י) ומטה האלים בידו. מטה זה מטה רוןスピיריה חיים וスピיריה מיתה. פד אתה הפך למטה איהו עזר מスピרא דטוב. פד אתה הפך לחויא איהו בגדו. מיד (שם ז) וינס משה מפניו.

וקודש בריך הוא מסר ליה בידך דמשה ואיהו אוריתא דבעל פה דביה אסור והתר. מיד דמחה ביה בטינרא נטול ליה קדשא בריך הוא בידיה. ואתמר ביה (שמואל ב כ) וייד אליו בשבט למחה ליה ביה. ושב"ט איהו יציר הארץ חוויא. וכלא איהו בגלוותא מלחמת דיליה. ועוד ומשם יفرد. זפאה איהו בר נש דאשטל באוריתא. דבזמנא דנטיל ליה קדשא בריך הוא מהאי גופא מארבעה יסודות, אתפרש מפמן ואיזיל למחוי רישא בד' (דף צ ע"ב) חיוון ואתמר בהון על בפחים ישאונך וגוו':

ויצו יי אלhim וגוו' הא אוקמוה לית צו אלא עובודה זרה דמטפנן אלhim אחרים ואיהי בכבדר. דמייהה תכבד העבודה דאייהי עובודה זרה ליה והכבד כועס. והא אוקמוה כל הכוועס כאלו עובד עובודה זרה דא איהו

האדם - זו שפיכות דמים, כמו שנאמר (בראשית ט) באדם דם ישבך. וזה מרה, החרכ שמלאך המות, כמו שנאמר (משל ח) ואחריתה מרה כלענה תדה בחרב פיות. לאמר - זה גלי עיריות, וזה טחול, עליו נאמר שם אכליה ומתחה פיה וגוו', שלחחול אין פה וערקים, ומשקה מעכירותם הדם השחר של הכבד, ולא מצאנו לו פה. וזהו אכליה ומתחה פיה וגוו'. כל שופכי דמים הם ממרה, שערכיו הדם של הלב, מיד קשוריים מריה, כלם בורחים מלפניה.

ובכל העיריות מתכפים בחשך הדם שחר של הטחול. מי שעובר על שפיכות דמים ובעודה זרה וגלי עיריות, גולה נשמהתו בכבד מרה טחול, וдинים אותו בגיהנם. ושלשה ממנים עליהם - משחית את אף וחמה. ט"ז עיריות הם בחשפון י"ה, ווששה אחרים בחשפון ו'. לפניו שגלו ישראלי בגלות ושבינה עולם, צוה הקדוש ברוך הוא את ישראל, (ויקרא יט) ערות אמך לא תגלה. והגולות הזו היא גלי ערות השכינה. זהו שבתווב (ישעה ט) השכינה, וזה עיריותם שלם ובסטעם שלחה אמכם. ועל גלי עיריות גלו ישראל ושבינה בגלות, וזה ערות השכינה. וערוה זו היא לילית, אם של ערוב וב. וערוב רב הם עיריות שלה ועריות של ישראל שלמעלה, שעליו נאמר (ויקרא יט)

ערות אביך וגוו' לא תגלה. והם הפrido בין ה' ה' שלא מתקרב ר' בינייהם. וזה שבותם (שם) ערות אש ובמה לא תגלה. והם שכינה עליונה ומתחוננה. שבזמן שהערוב רב, שם: נפלים גיבורים עמלקים ענקים רפאים עזקים, בין ה' לה, אין

ויצו. על האדם דא שפיכות דמים כמה דעת אמר, (בראשית ט) באדם דמו ישפך. ורק מרה חרבא דמלאך המות כמה דעת אמר, (משל ח) ואחריתה מרה כלענה תדה בחרב פיות. לאמר רק גלי עיריות ודא טחול עליה אמר (משל ל) אכליה ומתחה פיה וגוו' דטחול לית ליה פוקא וערקין ואשכחנא ליה פוקא. ורק אוכמא דכבד ולא אשכחנא ליה פוקא. וכל אחדו אכליה ומתחה פיה וגוו'. כל שופכי דמים ממרה אונן. דערקין דדם דלא מיד דחزان מרה כלחן ברחין קדרמה.

וערין כלחו אتفسין בחשוכא בדם אוכמא דטחול. מאן דעבר על שפיכת דמא ובעודקה זרה וגלי עיריות גלייא נשמהיה בכבד מרה טחול ודיינין ליה בגיהנם ותלת ממון עלייהו משחית אף וחימה. חמיש עשרה ערין אונן בחשפן י"ה. ושית אחראין בחשפן ו'. קדם דגלו ישראל בגלוותא ושכינתא עמהן. מגי קדשא בריך הוא לישראל (ויקרא יט) ערות אמך לא תגלה. ורק גלוותא אליו גלי ערותה לשכינתא הדא הוא דכתיב, (ישעה ט) ובפשעיםם שלחה אמכם. ועל גלי עיריות גלו ישראל ושכינתא בגלוותא. ורק אני ערוה דשכינתא. והאי ערוה אני לילית אמרת דיליה ועריות דישראל דלעילא דעליה אמר (ויקרא יט) ערות אביך לא תגלה.

ואנו אפרישין בין ה' ה' ה' דלא אהקריב ו' בינייהו הדא הוא דכתיב, ערות אש ובתה לא תגלה. ואנו שכינתא עלאה ותתאה. דבזמנא דערוב רב דאונן (ס"ג נ"ע ר"ע) ניפילים גיבורים עמלקים רפאים ענקים בין ה' ה', לית רשו לקדשא בריך הוא